

[Adam Møller.]

eller oversvømmelser indtræffer. I det sidste afsnit af talen om kystsikring siger ministeren: særlige forhold kan motivere staten til at vise bestemte situationer en særlig opmærksomhed. Der skal ikke være tvivl om regeringens positive stilling i så henseende.

Jeg tror, man vil indrømme mig, at disse to citater stillet op over for hinanden kunne se ud, som om man i det første tilfælde er reserveret og afvisende og i det andet tilfælde giver udtryk for det positive. Hvis der er tale om en indre splid hos ministeren, vil jeg håbe, at det er det positive, der får overhånd, og jeg vil gerne sige, at for det konservative folkeparti stiller det sig således, at vi mener, formålet med denne forespørgsel er følgende tre ting: at tilkendegive over for ministeren folketingets politiske interesse for, at kystsikring og gode besejlingsmuligheder vedligeholdes og udbygges på vestkysten. For det andet at understrege ministerens og vandbygningsvæsenets ansvar for, at der ikke akut opstår mulighed for katastrofale situationer. For det tredje at fremskynde mest muligt en velbegrunnet langsigtet kystsikrings- og besejlingspolitik, herunder at overveje den økonomiske byrdefordeling mellem ejere, kommuner, amtskommuner eventuelt, og staten, og at planlægge den nødvendige koordinering mellem de forskellige ministerier, som i øjeblikket har opgaver inden for dette område.

Gunner Baunsgaard: Når talen er om nedbrydning af kysten, er det jo ikke et problem, som blot angår Vestjylland, det er almindelig kendt mange steder i landet, hvor vind- og strømforhold gør sig gældende. Det samme kan måske også siges om tilsandning af havneindsejlingerne. Men nu drejer forespørgslen sig om den vestjyske kyststrækning og de vestjyske havne, og det er derfra, jeg har mit kendskab til kystforhold.

Først vil jeg gerne sige, at befolkningen i Vestjylland ret ofte føler, at den bor meget langt fra de centrale steder i landet, hvor bestemmelserne tages; det gælder såvel folketing som ministerier. Vestjylland er et tyndt befolket område, og det gælder strækningen helt fra Esbjerg til Hanstholm, måske endda noget længere i begge retninger. Hele Vestjylland er et stykke særpræget

natur, et naturområde, som der må værnes om, og det gælder ikke mindst i klitområderne, havarealer og marker, som grænser ud til havet. Det føles endog, som om man fra København ikke helt har fået øjnene op for, at der er noget her, der må værnes om, noget, som slet ikke kan overlades til den enkelte eller til den enkelte kommune. Men hvis man ikke fra København er blevet klar over, at det er værdifuldt, er man i hvert fald sydfra blevet opmærksom herpå: tyskere i tusindtal søger op til den mest særprægede kyststrækning i Europa. Denne natur er så værdifuld, at den må sikres, ikke blot fordi den er så eftertragtet som sommeropholdssted, men fordi den er tiltrækkende og særpræget. Jeg må også tilføje, at turisttilstrømningen er vigtig for hele landet, fordi den er af enorm økonomisk betydning ikke blot for vestkystens beboere, men for hele samfundets økonomi.

Nu er Hvide Sande det aktuelle område for denne forespørgsel, men for mig er det helt aktuelt, at hele vestkystens problem drages ind. En tur langs vestkysten og nogle samtaler med beboere her kan afsløre meget væsentlige ting.

Forespørgslen er rettet til regeringen, og det ønskes belyst, hvilke foranstaltninger der påtænkes gennemført til sikring af vestkysten. Vi fik at vide, hvad nogle af tingene ville koste, men vi må også være sikre på, at det af ministeren nævnte kommer til udførelse.

På et længere område fra Harboøre og ned til Nr. Ruby syd for Trans er der bygget høfder af forskellig længde og for de sydligstes vedkommende med noget længere afstand. Her viser det sig helt tydeligt, at de korte høfder gennem mange år har holdt stand mod havet ved Bovbjerg og Ferring, mens der mellem de sidst udførte, der er lidt længere, er for lang afstand, så lang, at der sker nedbrydning imellem dem. Hvor høfdebyggeriet er standset, er havet stærkt på vej ind i landet, ind i et meget frugtbart landområde.

Det kan ikke være rigtigt, at enkeltpersoner skal kunne magte at holde havet i skak. Netop i Nr. Ruby ligger bunkerne fra 1940'erne nu 100-200 m ude i havet. En af gårdene var her for et par generationer tilbage på ca. 80 tdr. land, i dag er der 31 tdr. land tilbage. Og som et kuriosum kan næv-